5 x "Heimaten" - mit Fotofilmen Geschichten erzählen

Ein Projekt von Stiftung wannseeFORUM und Concrete Narrative Society e.V.

gefördert durch den Berliner Projektfonds kulturelle Bildung . Die Stiftung wannseeFORUM ist anerkannter Träger der Bundeszentrale für politische Bildung. Das Seminar fand im Rahmen der Mitarbeit im Programm "Politische Jugendbildung im AdB" in der Projektgruppe "Digitale Medien und Demokratie" statt.

Still aus dem Fotofilm: "Mein Körper ist hier, meine Seele ist dort"

"Heimaten" lautete das Thema des Fotofilmprojektes, an dem zwischen dem 1.10. und 2.11.2018 Mädchen und junge Frauen teilnahmen, die die Erfahrung verbindet, den Ort ihrer Kindheit verlassen zu haben. Viele der Teilnehmerinnen brachten ihre Fluchterfahrung in die Erzählungen ihrer Fotofilme ein. Entstanden sind ganz unterschiedliche Filmprojekte, die mit vielfältigen Mitteln über Erinnerungen und Gegenwart der Medienmacher*innen erzählen.

Angeregt wurden sie im <u>Startseminar (1.-3.10.18)</u> u.a. auch durch einen spannenden Vortrag mit Gespräch mit Lela Ahmadzai, Multimedia-Journalistin und Fotografin, aktiv u.a. für die <u>Neuen Deutschen Medienmacher</u>. Im Zusammenhang mit ihrer Arbeit und Projekten wie <u>"Die Unbeugsamen</u>"/Portäts von Frauen in Kabul oder der Plattform <u>handbookgermany.de</u> ging es dabei auch ganz praktisch um Interviewtechniken und Methoden, wie man mit Fotografie erzählen und beim Storytelling Spannung erzeugen kann.

Zwischen den Seminaren sammelten alle Material für ihre im Startseminar entwickelten Fotofilmideen und tauschten sich online aus.

Zum zweiten Seminar vom 29.10. bis 2.11.2018 brachte jede der Gruppen Material und Ideen zur Umsetzung ihres eigenen Fotofilms mit. Gemeinsam wurden die Ideen weiterentwickelt und technische Fragen vermittelt und ausprobiert. Anschließend fotografierten die Teilnehmerinnen an unterschiedlichen Orten in Berlin und nahmen dort auch Geräusche und Stimmen auf. Unterstützt wurden sie bei allen Arbeitsschritten durch erfahrene Film- und Fotografie-Dozentinnen.

Für die Montage von Bildern, Texten und Tönen lernten alle ein Schnittprogramm kennen und nutzten es, um ihre eigenen Fotofilme zu produzieren. Entstanden sind ganz unterschiedliche Fotofilme, die eine ganz persönliche Sicht der Teilnehmerinnen auf ihre Heimat(en) erzählen. Eingeflossen in den Entstehungsprozess aller Fotofilme sind künstlerische und journalistische Anregungen ebenso wie die Fluchterfahrung von Teilnehmerinnen, ihr Aufwachsen in unterschiedlichen Ländern sowie Leben und Lernen in Berlin.

Entstandene Fotofilme:

- "Arabisches Essen"
- <u>"unterwegs"</u>
- "Meine Geschichte"
- "Das Leben ist eine Geschichte"
- "Mein Körper ist hier, meine Seele ist dort" (noch nicht veröffentlicht)

Making of: Fotofilm "Mein Körper ist hier, meine Seele ist dort"

Das Seminar ist eine Kooperation der Stiftung wannseeFORUM mit dem Concrete Narrative Society e.V.

Es wurde gefördert durch den Berliner Projektfonds kulturelle Bildung

Die Stiftung wannseeFORUM ist anerkannter Träger der <u>Bundeszentrale für politische Bildung</u>. Das Seminar fand im Rahmen der Mitarbeit im Programm <u>"Politische Jugendbildung im AdB"</u> in der Projektgruppe "Digitale Medien und Demokratie" statt.

مشروع "فيلمك الفوتو غرافي حول موضوع الوطن" في مؤسسة Wannsee Forum

اين تشعر في المنزل؟ ماذا يعني لك البيت؟ كيف يمكنك معرفة وجهة نظرك من خلال التصوير الفوتو غرافي؟ في مشروع "فيلمك الفوتو غرافي الخاص بموضوع الوطن" ، تبادلت 14 فتاة وشابة من أماكن مختلفة المنشأ علاوة على ذلك وطورت أفلامهن المصورة الخاصة.

لهذا التقوا في Wannsee Forum لحضور ندوتين بين الحلقات الدراسية، طوروا أفكار هم وجمعوا المواد لمشاريع افلامهم الخاصة.

في الحلقة الدراسية الأولى من 1. إلى 3.10.2018 كان هناك العديد من خلال محاضرة مثيرة ومحادثة مع ليلى أحمدزاي. من الاقتراحات مثل

الصحفي والمصور متعدد الوسائط هو على سبيل المثال. نشط ل Neue Deutsche Medienmacher.

وفيما يتعلق بعملها ومشاريعها مثل

"The Indomitable" / Portraits of women in Kabul j platform handbookgermany.

كان من الأمر يدور حول العملي أيضًا اساليب تقنية إجراء مقابلات ، وكيفية معرفة ذلك باستخدام التصوير الفوتو غرافي القصصي وتوليد التشويق في سرد القصص.

مع مقدمة أولى للكاميرا والصوت وتقنية التقطيع (المونتاج)، بدأت عملية تطوير أفكارك الخاصة لفيلم صور منزلي الصنع. في نهاية حلقة البداية ، انقسم المشاركون إلى مجموعات ذات مشاريع أفلام صور مختلفة.

للندوة الثانية من 29.10. حتى 2.11.2018 جلب كل من المجموعات المواد والأفكار لتحقيق فيلم الصور الخاصة بهم. تم تطوير الأفكار معًا وتم نقل الأسئلة الفنية وتجربتها. بعد ذلك ، صور المشاركون في مواقع مختلفة في برلين وسجلوا ضجيج وأصواتًا أيضًا. تم دعمهم في كل خطوة من قبل محاضري الأفلام و التصوير الفوتو غرافيين ذوي الخبرة. بالنسبة إلى مونتاج الصور والنصوص والأصوات ، تعرّف الجميع على أحد برامج التحرير واستخدموه لإنتاج أفلام الصور الخاصة بهم.

والنتيجة هي أفلام فوتوغرافية مختلفة تمامًا تحكي وجهة نظر شخصية جدًا للمشاركين في منزلهم (وطنهم). تدرج في عملية تطوير جميع أفلام الصور اقتراحات فنية وصحفية بالإضافة إلى تجربة هروب المشاركين ونشأتهم في مختلف البلدان بالإضافة إلى الحياة والتعلم في برلين.

المشروع عبارة عن تعاون من مؤسسة Wannsee Forum مع جمعية المشروع عبارة عن تعاون من مؤسسة

وقد تم تمويله من قبل صندوق مشروع برلين للتعليم الثقافي. عقدت الندوة كجزء من التعاون في برنامج "التربية السياسية "اللشباب في بنك التنمية الآسيوي" في مجموعة المشروع "وسائل الإعلام الرقمية والديمقر اطية.

مؤسسة Wannsee FORUM هي مؤسسة معترف بها من الوكالة الفيدر الية للتربية المدنية.

پروژه ی "عکس و فیلم تو با موضوع وطن" در ساختمان فر هنگی وانز

كجا احساس ميكني در خانه ي خودت هستي؟ وطن براي تو چه معنى دارد؟ چطور ميتواني "وطن" را به تصوير بكشي؟

در این پروژه تعداد ۱۴ خانوم جوان از کشورهای مختلف تلاش میکنند، هر یک فیلم مربوط به وطنِ خود را بسازند. به همین منظور آنها یکدیگر را در دو سمینار ملاقات کردند. در زمانِ بین این دو سمینار ،ایده های خود را پرورش دادند و برای به تصویر کشاندن آن، به جمع آوری مواد لازم پرداختند.در اولین سمینار از ۱ تا ۳ اکتبر پیشنهادات زیادی از طریق یک سخنرانی جالب با خانم لیلا احمدزای داشتیم. او یک روزنامه نگار چند رسانه ای و عکاس هست، همچنین فعال برای رسانه سازان جدید المانی. اثرات وی شامل: فرودنیاوردن ، تصویری از خانم ها در کابل هستند.

او همینطور وارد به تکنیک مصاحبه، و چطور میشود با عکسبرداری چیزی را به تصویر کشید و یا داستان گویی است. با راهنمایی کار با دوربین و صدابرداری و ویرایش این پروسه شروع میشود، که ایده های خود را در مورد وطن به تصویر نمایش دهند.

در آخر سمینار اعضا به چند گروه تقسیم شده و در سمینار دوم از ۲۹ اکتبر تا ۲ نوامبر هر کدام از گروه ها ایده های خود را برای عکس و فیلم مربوطه طرح میکنند و نظرات با کمک یکدیگر کامل تر می شوند. همچنین سوالات تکنیکی مطرح میشوند و آنها یاد میگیرند چطور با تکنیک کار کنند.

هرکدام شروع به عکس برداری در نقاط مختلف برلین میکنند و صدا ضبط میکنند. آنها در همه حال از طرف فیلم سازان و عکاسان حرفه ای در زمینه های عکاسی، صدا برداری، متن و ویرایش حمایت میشوند تا بتوانند سازنده ی فیلم خود باشند.

در آخر تعداد زیادی فیلم با موضوعات مختلف که هر کدام گویای نظر شخصی سازنده فیلم در مورد وطن است ساخته شدند.

این فرآیند توسعه از فیلم ها قطعا طول میکشد و با پیشنهادات روزنامه نگاری همینطور با تجربه ی پناهندگی از اعضای این پروژه. بزرگ شدن آنها در کشوری دگر و زندگی کردن و آموزش در برلین

Projekt: Dein Fotofilm zum Thema "Heimaten", 1.10. – 2.11.2018

Infos zum Film:

Titel: Arabisches Essen

Regie: Ayat, Bayan, Nemrin

Gesang und Percussion: Ayat, Bayan, Nemrin

Fotos: Ayat, Bayan, Nemrin

Töne: www.geraeuschesammler.de (Getränk eingießen), www.hoerspielbox.de (Kochen mit röhrender Gasflamme, blubberndes, zischendes Wasser, Aluminiumdose geöffnet und

reingehört, Final Cut Library

Länge: 5 min 18 sec

Jahr: 2018

Sprache: Deutsch (Text im Bild), Arabisch (Gesang)

Link: https://vimeo.com/299234234

Inhalt: Heimat ist für die Filmemacherinnen mit der arabischen Küche, mit: Zutaten, Gerüchen, Farben, Geschmack, dem gemeinsamen Essen, Reden, Lachen und Singen verbunden. In ihrem Fotofilmen führen sie uns einen Tag durch die kulinarischen

Angewohnheiten: vom Morgenkaffee, zum ausführlichen Frühstück, das sich aus vielen Speisen zusammensetzt und auf einer Decke serviert am Boden sitzend eingenommen wird, über das Mittagessen zu Hause oder am Wochenende als gemeinsames Grill-Picknick, zu den abendlichen abschließenden Süßigkeiten, Nüssen, Knabberei und Früchten. Wir schauen zu, wie die Speisen zubereitet werden und erfahren ihre Namen. Wir erfahren auch, das Kochen etwas Gemeinschaftliches ist, das die Familie, Freunde und Bekannte abseits der Heimat Syrien zusammenbringt und -hält. Begleitet werden die Bilder von einem Lied, das von Liebe handelt.

Warnung: Diesen Film nicht mit leeren Magen anschauen!

Texte im Film:

Am Abend ...

Kaffee

Syrier trinken frühmorgens Kaffee und hören die Sängerin Faires.

Frühstück: Fatteh, Foul, Laban, Makdous (Aubergine, Paprika, Walnuss, Öl), Hummus (Kichererbsen, Sesamsoße), Tee (Vorbereitung), Hummus mit Joghurt, Kichererbsen, Fatteh ohne Fleisch, gebratenes Ei, getrockneter Thymian Abspülen

Mitagessen: Fatoush, Kebah, Schakrya (Joghurt, Fleisch), Okra (Tomatensoße, Fleisch)

Wenn wir grillen gehen: gegrillter Kebab (Bulgur, Fleisch, Walnuss, Zwiebel, Fett), gegrillte Tomaten und Zwiebeln (Wir essen das mit dem Kebab.)

Jetzt die Süssigkeiten: Schabyaat (die Vorbereitung), Schmalz (Wir benutzen das für die Zubereitung von Süssigkeiten), Nablsya, die Sahne, Kanafa, Warbat

Dieser Fotofilm entstand im Projekt "Dein Fotofim zum Thema Heimaten", 1.3. bis 2.11.2018,

Das Seminar ist eine Kooperation der Stiftung wannseeFORUM mit dem Concrete Narrative Society e.V. Es wurde gefördert durch den <u>Berliner Projektfonds kulturelle Bildung</u>. Das Projekt fand im Rahmen der Mitarbeit im Programm "<u>Politische Jugendbildung im AdB"</u> in der Projektgruppe "Digitale Medien und Demokratie" statt. Die Stiftung wannseeFORUM ist anerkannter Träger der <u>Bundeszentrale für politische Bildung</u>.

Die Inhalte spiegeln die Meinungen und Positionen der Teilnehmenden der Fotofilm-Werkstatt wider und nicht die der Stiftung wannseeFORUM.

Co-Leitung, Dozentin und Ansprechpartnerin des Concrete Narrative Society e.V.: Katja Pratschke (Kontakt: <u>c-n-s@snafu.de</u>)

Seminarleitung und Ansprechpartnerin im wannseeFORUM (Fachbereich Neue Medien): Annette Ullrich (Kontakt: ullrich@wannseeforum.de)

المشروع: فيلمك الخاص بالصور عن "الوطن" ٢٠١٨. ٢٠١٠ ـ ١٠.١

العنوان: الطعام العربي

إخراج: آيات ، بيان ، نريمين

غناء و قرع: آيات ، بيان ، نريمين

الصور: آيات ، بيان ، نريمين

Final Cut Library

النغمة الموسيقية: (صب الشراب) www.geraeuschesammler.de

(الطهي مع شعلة غاز طافية فقاعات، صفير الماء، علب ألومنيوم يمكن فتحه والاستماع) www.hoerspielbox.de

طول الفترة الزمنية: 5 دقائق و 18 ثانية السنة: ٢٠١٨

اللغة: الألمانية (نص في الصورة) ، عربي (غناء)

الرابط: https://vimeo.com/299234234

المحتوى:

الوطن بالنسبه لصانعي الأفلام مع المطبخ العربي ، مع: المكونات ، الروائح ، الألوان ، الأذواق ، الأكل معاً ، التحدث ، الصحك والغناء. في التصوير الفوتوغرافي ، يرشدوننا من خلال عادات الطهي في اليوم: من القهوة الصباحية إلى وجبة الإفطار الشاملة التي تتكون من العديد من الأطباق التي يتم تقديمها على بطانية أو الجلوس على الأرض أو تناول وجبة الغداء في المنزل أو في عطلات نهاية الأسبوع كنزهة شواء مشتركة ، إلى الحلويات المسائية والمكسرات والوجبات الخفيفة والفواكه. نشاهد كيف يتم إعداد الطعام وتعلم أسمائهم. نتعلم أيضًا أن الطهي أمر شائع يجمع العائلة والأصدقاء والمعارف بعيدًا عن المنزل في سوريا. يرافق الصور أغنية عن الحب. تخذير: لا تنظر الى هذا الفيلم مع معدة فارغه!

نصوص في الفيلم:

الفهوة

يشرب السوريون القهوة في الصباح الباكر ويستمعون إلى المغنية فيروز

الفطور: فتة ، فول ، لبنه ، مكدوس (باذنجان ، فلفل ، جوز ، زيت) ، حمص (حمص ، صوص سمسم) ، شاي (تحضير) ، حمص مع زبادي ، حمص ، فته بدون لحم ، بيض مقلي ، زعتر مجفف شطف

(الغداء: فتوش ، كبه ، شاكرية (زبادي ، لحم) ، البامية (صلصة الطماطم ، اللحم)

عندما نذهب لشواء: كباب مشوي (البرغل ، واللحم ، والجوز ، والبصل ، والسمن) ، والطماطم المشوية والبصل مشوي (نحن نأكل هذا مع الكباب)

الأن الحلويات: الشعبيات (التحضير) ، سمن (نستعمله في تحضير الحلويات) ، نابلسية ، الكريمة ، كنافة ، وربات

في المساء....

تم انشاء هذا الفيلم المصور في مشروع فيلمك الخاص بالصور عن الوطن .3-1 حتى 2.11.2018

تم انشاء الندوة عبارة عن تعاون من مؤسسة wannseeFORUM مع جمعية Narra-tive Society وقد تم تعليم وقد تم تمويله من قبل صندوق مشروع برلين للتعليم الثقافي. تم تنفيذ المشروع كجزء من التعاون في برنامج "تعليم الشباب السياسي في بنك التنمية الأسيوي" في مجموعة المشروع "الإعلام الرقمي والديمقر اطية.

مؤسسة هي مؤسسة معترف بها من الوكالة الفيدرالية wannseeFORUMمؤسسة معترف بها من الوكالة الفيدرالية للتربية المدنية.

تعكس المحتويات آراء ومواقف المشاركين في ورشة عمل أفلام الصور وليس آراء مؤسسة wannseeFORUM.

المدير المشارك والمحاضر والشخص المسؤول عن جمعية Narra-tive Society: الاتصال) كاتيا براتسكه

قائد الندوة والمسؤولة في wannseeFORUM (قسم الاعلام الجديد)

(ullrich@wannseeforum.de: الاتصال) أنيت أولريش

پروژه: عكس-فيلم تو با موضوع "وطن"

اطلاعاتي درمورد فيلم

عنوان: غذای عربی

جهت: آیت، بیان، نمرین

عکس بر داری، خوانندگی و ضرب: آیت، بیان، نمرین

صداگذاری: ریختن نوشیدنی، غذا پختن با اجاق گاز ، صدای فوران و خش خش آب، ظرفآلومینیومی را باز کردن و در نهایت کتاب خانه:

www.geraeuschesammler.de

www.hoerspielbox.de

مدت زمان: ينج دقيقه و هجده ثانيه

سال:۲۰۱۸

زبان ها: آلمانی (متن در تصویر) عربی (خوانندگی)

آدرس مربوطه:

https://vimeo.com/299234234

محتوای فیلم: مفهوم وطن برای تهیه کنندگان این فیلم با یک آشپز خانه ی عربی که شامل: صداها، رنگها، مزه ها، باهم غذاخوردن، صحبت کردن، خندیدن و آواز خواندن میشود، مرتبط است. آنها درفیلمشان ما را با یک روز و عادت های آشپزی خود آشنا میکنند. از قهوه ی صبح به صبحانه ای که از خوراکی های مختلفی تشکیل میشود و روی سفره ای روی زمین صرف میشود.

نهار را در خانه یا آخر هفته با هم به پیک نیک میروند و کباب درست میکنند. عصر هم با شیرینی جات،انواع آجیل و میوه ها ...

در فیلم میبینیم که چطور غذاها آماده میشوند و اسم آنها چیست، همینطور اینکه چطور غذا پختن میتواند یک کار همگانی با خانواده، دوستان ویا آشنایان باشد، طوری که هرکس قسمتی از "وطن" را تشکیل میدهند.

عكسها به همراه آهنگي با مضمون "عشق" يخش ميشوند.

احتیاط! با معده ی خالی به تماشای فیلم ننشینید.

متن های فیلم

قهوه: سوریه ای ها روز خود را با نوشیدن قهوه و گوش دادن به خواننده "فیروز" شروع میکنند.

صبحانه: فاته، فول، لبان، مكدوس (بادمجان، فلفل دلمه، گردو، روغن) ، حمس (نخود، سس كنجد)، چاى ، حمس با ماست، نخود، فاته بدون گوشت، املت و آویشن. در اخر هم شستن ظرف ها

نهار: فاتوش، كباب،شاكريا(ماست و گوشت) اكرا(سس گوجه وگوشت)

گریل یا کباب: گوشت مخصوص کبابی (با گردو و پیاز و روغن) ،گوجه کبابی و پیاز که با کباب خورده میشود.

شيريني جات: شبيات، محتويات: شمالز، نبلزيا، خامه، كنافا و واربات

برنامه ی "عکس-فیلم " تهیه شده در پروژه ی "وطن" از یک مارچ تا سه نوامبر ۲۰۱۸ میباشد.

این سمینار یک همکاری از انجمن پایه وانز است که روایت بنیادی جامعه میباشد.

این پروژه ترویج شده از نام زیر میباشد:

Berliner Projektfonds kulturelle Bildung

همینطور این پروژه در چهار چوب همکاری با گروه نام برده در زیر در گروه رسانه های دیجیتالی و دموکر اسی تهیه شده:

Bundeszentrale für politische Bildung

مباحث و موضوعات فیلم ها ،نظرات و اعتقادات خود شرکت کنندگان این پروژه میباشد و نه نظرات انجمن پایه وانز.

ر هبر،سرگروه و استاد پاسخگو ی این برنامه:، خانم کاتیا پراتچکه. ایمیل:

c-n-s@snafu.de

ر هبر سمينار: خانم آنته اولريش. ايميل:

ullrich@wannseeforum.de

Stiftung
Wannsee
FORUM

Projekt: Dein Fotofilm zum Thema "Heimaten", 1.10. – 2.11.2018

Infos zum Film:

Titel: Unterwegs

Regie: Malalay Popal

Off-Stimmen: Malaly Popal, Raha Shegeft

Fotos: Malalay Popal, Asma Töne: Final Cut Library

Länge: 4 min 10 sec

Jahr: 2018

Sprache: Deutsch

Link: https://vimeo.com/299241817?activityReferer=1

Inhalt:

Der Film "unterwegs" erzählt die Geschichte einer jungen Frau, die seit drei Jahren in Deutschland lebt.

Im Gespräch mit einer zweiten jungen Frau erfahren wir von der Flucht der Familie aus ihrer Heimat Afghanistan, der langen, beschwerlichen Reise durch den Iran und die Türkei bis nach Griechenland.

Nach der Ankunft in Deutschland lebte die Familie zwei Jahre lang in nur einem Raum in der Flüchtlingsunterkunft, bis sie in eine eigene Wohnung ziehen können. Endlich kann sie in Ruhe schlafen und lesen. Sie vermisst ihre Schwestern, die in Afghanistan geblieben sind und ihre Freundinnen, doch zurück kann sie nicht.

Begleitet wird Marias Erzählung von Fotografien, die ihren Weg vom wannseeFORUM, dem Ort des Fotofilm-Workshops zu ihrer Wohnung und zurück beschreiben.

Wir gehen mit ihr und sehen Bildpaare und Panoramen von Straßen in einer Villengegend, Bushaltestellen, Kreuzungen, Bahnhöfe, Bahnsteige, Gleise, Autobahnen, Parkplätzen, Wohnsiedlungen, Spielplätze, Treppenhäuser, die Wohnungstür, Marias Zimmer, das der Eltern, des Bruders, die Küche, und wieder Bushaltestellen und Straßen, bis zurück zum Ausgangspunkt.

Der Film endet mit zwei Fotos aus Kabul, die am Tag der Fertigstellung des Films gemacht und über das Internet an die Filmemacherin geschickt wurden.

Dialog:

R: Hey, Maria, erzähl mal, seit wann bist du denn da?

M: Seit fast drei Jahren, ich bin da in Deutschland.

R: Ach so, im Jahr 2015 seit ihr von Afghanistan nach Deutschland gekommen? M: Ja.

R: Wie war es denn eigentlich, als ihr von Afghanistan und dann in den Iran und vom Iran seit ihr dann in die Türkei gegangen, oder?

M: Ja.

R: Und wie?

M: Mit dem Bus, ein bisschen. Mit zu Fuß zu viel gelaufen. Ein bisschen Train (Zug).

R: Waren da auch sehr viele Leute dabei?

M: Meine Familie mit anderer Familie wir zusammen alles gegangen nach Türkei gekommen.

R: Wie viele Tage habt ihr gebraucht?

M: Zwei Monate.

R: War das schwierig für dich?

M: Nicht nur für mich, für meine Familie auch ist schwierig.

R: Und im welchem Land hattet ihr am meisten Schwierigkeiten?

M: Im Iran.

R: Und hat euch jemand dabei geholfen?

M: Ne. R: Ne?

M: Ne, gar nichts?

R: Und war das auch gefährlich?

M: Türkei.

R: In der Türkei?

M: In der Türkei, ja.

R: Und wie seid ihr von der Türkei nach Griechenland gekommen?

M: Zwei Stunden auf B...

R: Boot?

M: Boot ja, im Wasser.

R: Wie viele Leute wart ihr denn im Boot.

M: Im Boot, 55.

R: Und wie war es, als ihr hier in Deutschland angekommen wart?

M: Auch schön, auch schlecht, ein bisschen schwierig, weil das in einem Zimmer. Eine Toilette ist für alle. Alle Leute zusammen: Kurde, arabisch, persisch und Afghanistan, alle. Wir geblieben im Heim zwei Jahre.

R: Also, ihr habt also quasi zwei Jahre lang in einem Heim gewohnt, wo ihr nur ein Zimmer für euch alle gehabt habt.

R: Und jetzt, wo wohnt ihr jetzt denn?

M: Jetzt ich wohne in Spandau. Jetzt wir haben eine neue Wohnung: vier Zimmer, zwei Toiletten, eine Küche.

R: Und hast du dein eigenes Zimmer jetzt?

M: Ja. Ja, alles ist ruhig.

R: Kochen natürlich.

M: Und Kochen ja.

R: Afghanisch kochen?

M: Afghanisch kochen.

R: Oh, das ist schön, oder?

M: Das ist schön, ja. Weil ich kann gut schlafen und ich kann gut lesen.

R: Und vermisst du dein Land jetzt, Afghanistan?

M: Ja.

R: Deine Freundinnen?

M: Ja.

R: Deine Schule?

M: Ja.

R: Sehr?

M: Sehr.

R: Würdest du jetzt wieder zurückgehen?

M: Jetzt, wir können nicht zurückgehen nach Afghanistan gehen.

R: Aber wärst du wieder gerne da?

M: Vielleicht, ja!

R: Und was vermisst du denn am liebsten oder am meisten?

M: Meine Schwestern drei Schwestern in Afghanistan.

R: Vermisst du deine Schwestern?

M: Ja, ich vermisse meine Schwestern.

Dieser Fotofilm entstand im Projekt "Dein Fotofim zum Thema Heimaten", 1.3. bis 2.11.2018,

Das Seminar ist eine Kooperation der Stiftung wannseeFORUM mit dem Concrete Narrative Society e.V. Es wurde gefördert durch den <u>Berliner Projektfonds kulturelle Bildung</u>. Das Projekt fand im Rahmen der Mitarbeit im Programm "<u>Politische Jugendbildung im AdB"</u> in der Projektgruppe "Digitale Medien und Demokratie" statt. Die Stiftung wannseeFORUM ist anerkannter Träger der <u>Bundeszentrale für politische Bildung</u>.

Die Inhalte spiegeln die Meinungen und Positionen der Teilnehmenden der Fotofilm-Werkstatt wider und nicht die der Stiftung wannseeFORUM.

Co-Leitung, Dozentin und Ansprechpartnerin des Concrete Narrative Society e.V.: Katja Pratschke (Kontakt: <u>c-n-s@snafu.de</u>)

Seminarleitung und Ansprechpartnerin im wannseeFORUM (Fachbereich Neue Medien): Annette Ullrich (Kontakt: ullrich@wannseeforum.de)

پروژه: عکس-فیلم تو با موضوع "وطن" از یک اکتبر تا دو نوامبر

اطلاعاتي درمورد فيلم

عنوان: در راه

داستان: مالالای یویال

صداها: مالالای پوپال، رها شگفت

عكسها: مالالاي پويال، اسما

مدت زمان: ۴ دقیقه و ۱۰ ثانیه

سال توليد ۲۰۱۸

زبان: آلماني

أدرس: https://vimeo.com/299241817?activityReferer=1

محتوا: فیلم "در راه" داستان خانم جوانی را میگوید که سه سال است در آلمان زندگی میکند. در گفتگو با خانم جوان دیگری متوجه میشویم که مهاجرت سخت مالالای از افغانستان به ایران، ترکیه و یونان چطور بوده و چه دشواری هایی را پشت سر گذاشته.

بعد از رسیدن این خانواده به آلمان، دوسال در تنها یک اتاق از کمپ پناهندگان زندگی کردند تا اینکه توانستند به خانه ی خود اسباب کشی کنند.

بالاخره مالالای میتواند در آرامش بخواند و بخوابد. او دلتنگ خواهران و دوستان خود که در افغانستان مانده اند است، اما نمی تواند برگردد.

تعریفات وی با همراهی عکس هایی از بین راه از محل اجرای پروژه تا خانه ی مالالای پخش میشوند.او ما را با خود به مکان های مختلف مثل: خیابان ها، ایستگاه اتوبوس ومترو، اتوبان، محل پارک، راه پله، در خانه ، اتاق مالالای و آشپزخانه مبیرد و با هم این راه را دوباره برمی گردیم.

این فیلم با تو عکس از شهر کابل تمام میشود. عکس هایی که در روز آخر اتمام فیلم از طریق اینترنت برای مالالای گرفته و ارسال شده اند.

گفتگو:

رها: ماريا (نام مستعار مالالای) تعریف کن برام چند وقته که تو اینجایی؟

ماریا:تقریبا سه سال هست که من در آلمان هستم

رها: آها! سال ۲۰۱۵ از افغانستان به آلمان آمدید؟

ماريا: بله

رها: چطور شد که شما از افغانستان به ایران و بعد به ترکیه رفتید؟

ماريا: با اتوبوس وخيلي زياد بياده، مقداري هم با قطار

رها: تعدادز یادی مثل شما در راه بو دند؟

```
ماریا: خانواده ی من به همراه یک خانواده ی دیگه که با هم به ترکیه رفتیم.
```

رها:چند روز در راه بودید؟

ماریا: ۲ ماه

رها: سخت بود برات؟

ماریا: نه فقط برای من، برای خانوادم هم خیلی سخت بود

رها: در کدام کشور سختگیری بیشتر بود؟

ماريا: ايران

رها: کسی بهتون کمک کرد؟

ماریا: نه، هیچکس

رها: و کجا خیلی خطرناک بود؟

ماریا: در ترکیه

رها: چطور از ترکیه به یونان رفتید؟

ماریا: با قایق ، دو ساعته

رها: قايق؟!

ماريا: بله، قايق. روى آب

رها: چند نفر توی قایق بودند؟

ماریا: ۵۵ نفر

رها: وقتى به آلمان رسيديد چطور بود؟

ماریا: هم خوب بود هم بد ، سخت بود تنها در یک اتاق. یک توالت برای همه! همه ی ملیت ها باهم؛ کردها، عربها، ایرانی و افغانی ها...ما دوسال در اون کمپ ماندیم.

رها: و الان؟ الان كجا زندگى ميكنيد؟

ماريا: الان در منطقه ي اشپانداو، ما يک خانه داريم با چهار اتاق ،دو توالت و يک آشپزخانه.

رها: الان اتاق مخصوص خودت را دارى؟

ماریا: بله بله، همه چیز در آرامش

رها: طبيعتا غذا پختن هم...

ماريا: بله، اون هم همينطور.

رها: غذاهای افغانی؟

ماریا: اره، و خوبتر اینه که من میتوانم خوب بخوانم و بخوابم.

رها: دلت برای کشورت افغانستان،دوستات، مدرسه تنگ شده؟

ماريا: بله بله، خيلي زياد

رها: دلت میخواست میتونستی برگردی؟

ماریا: درحال حاضر ما نمیتوانیم به افغانستان برگردیم.

رها: اما دوست داشتی اونجا میبودی؟

ماریا: شاید ، آره...

رها: و دلت برای چه چیزی بیشتر از همه تنگ شده؟

ماریا: سه خواهرم در افغانستان

برنامه ی "عکس-فیلم " تهیه شده در پروژه ی "وطن" از یک مارچ تا سه نوامبر ۲۰۱۸ میباشد.

این سمینار یک همکاری از انجمن یایه وانز است که روایت بنیادی جامعه میباشد.

این پروژه ترویج شده از نام زیر میباشد:

Berliner Projektfonds kulturelle Bildung

همینطور این پروژه در چهار چوب همکاری با گروه نام برده در زیر در گروه رسانه های دیجیتالی و دموکر اسی تهیه شده:

Bundeszentrale für politische Bildung

مباحث و موضوعات فیلم ها ،نظرات و اعتقادات خود شرکت کنندگان این پروژه میباشد و نه نظرات انجمن پایه وانز. رهبر ،سرگروه و استاد یاسخگو ی این برنامه:، خانم کاتیا پراتچکه. ایمیل :

c-n-s@snafu.de

ر هبر سمينار: خانم آنته اولريش. ايميل:

ullrich@wannseeforum.de

المشروع: فيلمك الخاص بالصور عن "الوطن"١٠.١ - ٢.١١.٢٠١٨

معلومات عن الفيلم

العنوان: في الطريق

إخراج: ملالاي بوبال

التعليق الصوتى: ملالاي بوبال، رها شفت

الصور: ملالاي بوبال، أسماء

النغمة الموسيقية:Final Cut Library طول الفترة الزمنية: 4 دقائق و 10 ثانية السنة: ٢٠١٨

اللغة: الألمانية

الرابط: https://vimeo.com/299241817?activityReferer=1

المحتوى:

يحكى الفيلم في الطريق قصة شابة عاشت في ألمانيا لمدة ثلاث سنوات.

في محادثة مع شابة ثانية ، نتعرف على هروب العائلة من وطنهم أفغانستان ، الرحلة الطويلة والمرهقة عبر إيران وتركيا إلى اليونان.

بعد وصولها إلى ألمانيا ، عاشت العائلة لمدة عامين في غرفة واحدة فقط في ملجأ اللاجئين حتى يتمكنوا من الانتقال إلى شقتهم الخاصة. أخيرا تستطيع النوم وقراءة بسلام. إنها تفتقد أخواتها اللواتي مكثن في أفغانستان وصديقاتها ، لكنها لا تستطيع العودة.

رواية ماريا مصحوبة بصور تصف رحلتها من wannseeFORUM موقع ورشة عمل أفلام التصوير الفوتو غرافي . إلى منزلها وعودتها.

نذهب معها ونرى أزواج من الصور والإستعراضات من الشوارع في نذهب معها ونرى ازواج من الصور والاستعراضات من الطرق، ومحطات، والمنصات، والسكك الحديدية، والطرق السريعة ومواقف السيارات، والمناطق السكنية، والملاعب، والدرج، الباب الأمامي، غرفة ماريا، والديها، الخيها، المطبخ، ومرة أخرى توقف الحافلات والطرق، والعودة إلى نقطة البداية.

ينتهي الفيلم بصورتين من كابول تم التقاطهما في اليوم الذي تم فيه الانتهاء من الفيلم وارساله الى صانعه الأفلام عبر الانترنت.

الحوار:

راها: يا ماريا ، أخبرني ، منذ متى أنت هناك؟ ماريا: منذ ما يقرب من ثلاث سنوات ، أنا في ألمانيا

راها: أوه ، في عام 2015 ، منذ مجيئك من أفغانستان إلى ألمانيا؟ ماريا: نعم

```
راها: كيف كان الأمر عندما ذهبت من أفغانستان ومن ثم إلى إيران وإيران ، ثم ذهبت إلى تركيا ، أليس كذلك؟
                                                                                                 ماريا: نعم
                                                                                               راها: وكيف؟
                                                     ماريا: بالحافلة ، قليلاً سار كثيرا على الأقدام قطار صغير
                                                                         راها: هل كان هناك الكثير من الناس؟
                                                       ماريا: عائلتي مع عائلة أخرى ذهبنا جميعًا إلى تركيا معًا
                                                                                    راها: كم يوما احتجت؟
                                                                                              ماریا: شهرین
                                                                         راها: هل كان ذلك صعبا بالنسبة لك؟
                                                              ماريا: ليس فقط بالنسبة لي ، لعائلتي أيضا صعبة
                                                                  راها:وفي أي بلد واجهت معظم الصعوبات؟
                                                                                            ماريا: في إيران
                                                                       راها: وهل ساعدك شخص ما في ذلك؟
                                                                                                   ماريا: لا
                                                                                                  راها: لا؟
                                                                                        ماريا: لا ، لا شيء؟
                                                                                 راها:وكان هذا خطير جدا؟
                                                                                                ماریا: ترکیا
                                                                                            راها: في تركيا؟
                                                                                       ماریا: فی ترکیا ، نعم
                                                                    راها: وكيف وصلت من تركيا إلى اليونان؟
                                                                                  ماريا: ساعتان على الق....
                                                                                               راها: قارب؟
                                                                                 ماريا: قارب نعم، في الماء
                                                                     راها: كم كان عدد الأشخاص في القارب؟
                                                                                     ماريا: في القارب ، ٥٥
                                                            راها: وكيف كان ذلك عندما وصلت هنا في ألمانيا؟
ماريا: أيضا لطيف ، سيء للغاية ، من الصعب بعض الشيء ، لأنه في غرفة. المرحاض هو للجميع. جميع الناس معا:
                                          الأكراد والعرب والفرس وأفغان ، جميعهم. بقينا في المنزل لمدة عامين
              راها: حسنًا ، لقد عشت في منزل لمدة عامين تقريبًا ، حيث لم يكن لديك سوى غرفة واحدة لكم جميعًا
                                                                              راها: والآن ، أين تعيشين الآن؟
                          ماريا: الآن أعيش في شبانداو. الآن لدينا شقة جديدة: أربع غرف ، ومرحاضين ، ومطبخ
                                                                       راها: وهل لديك غرفتك الخاصة الآن؟
                                                                             ماريا: نعم. نعم ، كل شيء هادئ
                                                                                       راها:الطبخ ، بالطبع
                                                                                          ماريا: ونطهو نعم
                                                                                       راها:الطبخ الافغاني؟
```

ماريا: الطبخ الأفغاني

راها: أوه ، هذا لطيف ، أليس كذلك؟

ماريا: هذا لطيف ، نعم. لأنني أستطيع النوم جيداً ويمكنني القراءة جيداً راها: وهل تفتقد بلدك الآن ، أفغانستان؟ ماريا: نعم ماريا: بعم ماريا: جدا؟ ماريا: جدا ماريا: جدا ماريا: جدا ماريا: الآن ، لا يمكننا العودة إلى أفغانستان

راها: ولكن هل تريدين أن تكوني هناك مرة أخرى؟ ماريا: ربما ، نعم

راها: وماذا تفتقد أكثر أو ع الاغلب؟ ماريا: أخواتي لديهن ثلاث شقيقات في أفغانستان راها: هل تفتقدين أخواتك؟ ماريا: نعم ، أفتقد أخواتي.

تم انشاء هذا الفيلم المصور في مشروع فيلمك الخاص بالصور عن الوطن .3-1 حتى 2.11.2018

تم انشاء الندوة عبارة عن تعاون من مؤسسة wannseeFORUM مع جمعية Narra-tive Society وقد تم تمويله من قبل صندوق مشروع برلين للتعليم الثقافي. تم تنفيذ المشروع كجزء من التعاون في برنامج "تعليم الشباب السياسي في بنك التنمية الأسيوي" في مجموعة المشروع "الإعلام الرقمي والديمقر اطية.

هي مؤسسة معترف بها من الوكالة الفيدر الية مؤسسةwannseeFORUM مؤسسة معترف بها من الوكالة الفيدر الية للتربية المدنية.

تعكس المحتويات آراء ومواقف المشاركين في ورشة عمل أفلام الصور وليس آراء مؤسسة wannseeFORUM

المدير المشارك والمحاضر والشخص المسؤول عن جمعية Narra-tive Society :الاتصال) كاتيا براتسكه

قائد الندوة والمسؤولة في wannseeFORUM (قسم الاعلام الجديد)

(ullrich@wannseeforum.de : الاتصال) أنيت أولريش

Projekt: Dein Fotofilm zum Thema "Heimaten", 1.10. – 2.11.2018

Infos zum Film:

Titel: Das Leben ist eine Geschichte

Regie: Hala Attallah, Maryam Mikhaeel

Fotografie: Hala Attallah, Maryam Mikhaeel, Hanien, Anwar, Abed Alkahlout

Töne:

Musik: Final Cut Library sowie Al Fadimem von Turku, Nomads of the Silk Road, (CC 3.0,

Fre Music Archiv

Länge: 5 min 21 sec

Jahr: 2018

Sprache/Titel/Text im Bild: Deutsch

Link: https://vimeo.com/299248872

Inhalt:

Ein Film in drei Kapiteln. Die jungen Filmemacherinnen erzählen jeweils über sich, ihre Familien, Freunde, Feste, Orte, Landschaften, Traditionen und Konflikte in ihren Herkunftsländer. Obwohl die beiden sehr verschieden aufwuchsen, die eine christlich, die andere muslimisch, verbindet sie seit der Ankunft in ihrer neuen Heimat Berlin, Freundschaft.

1/

" Man kann einen Menschen aus einem Heimatland vertreiben, aber keine Heimat aus einem Menschen." (Hala Attallah)

Wir sehen Fotografien von Straßen, engen Gassen, Innenhöfen, Parks, Schwimmbädern, einen Hafen, das Meer, immer wieder Palmen, Familienausflügen und Porträts der Filmemacherin. Dann plötzliche ist das Bild gestört und es rauscht. Es folgen Fotografien, die Explosionen, brennende Reifen und flüchtende Menschen zeigen.

2/ "Es gibt immer Orte und Menschen, die man nie vergisst, die immer im Herzen bleiben." (Maryam Mikhaeel)

Das zweite Filmkapitel beginnt mit einem Sonnenaufgang und zwitschernden Vögeln, die über den blauen Himmel jagen. Die Fotografien zeigen vor allem Natur: Eine Hand, auf der rote Beeren liegen, wunderschöne unbewohnte Berglandschaften, Tannenzapfen, Nadelbäume, eine Kapelle mit einem Kreuz, eine Straße, die von einem Haus wegführt und eine fünfköpfige Familie. Die gleichen Menschen sehen wir Jahre später als Erwachsene, den 17. Geburtstag gemeinsam als Familie feiern, diesmal in Berlin.

3/ "Jetzt wird es anders"

Der letzte Teil des Films feiert die Freundschaft der beiden und zeigt, wie sie diese leben: gemeinsam Zeit verbringen, einkaufen, Arabisch essen, Eis schlemmen, sich mit riesigen Teddys oder Monstermasken fotografieren.

Dieser Fotofilm entstand im Projekt "Dein Fotofim zum Thema Heimaten", 1.3. bis 2.11.2018,

Das Seminar ist eine Kooperation der Stiftung wannseeFORUM mit dem Concrete Narrative Society e.V. Es wurde *gefördert durch den Berliner Projektfonds kulturelle Bildung.*Das Projekt fand im Rahmen der Mitarbeit im Programm "Politische Jugendbildung im AdB" in der Projektgruppe "Digitale Medien und Demokratie" statt.

Die Stiftung wannseeFORUM ist anerkannter Träger der Bundeszentrale für politische Bildung.

Die Inhalte spiegeln die Meinungen und Positionen der Teilnehmenden der Fotofilm-Werkstatt wider und nicht die der Stiftung wannseeFORUM.

Co-Leitung, Dozentin und Ansprechpartnerin des Concrete Narrative Society e.V.: Katja Pratschke (Kontakt: <u>c-n-s@snafu.de</u>)

Seminarleitung und Ansprechpartnerin im wannseeFORUM (Fachbereich Neue Medien): Annette Ullrich (Kontakt: ullrich@wannseeforum.de)

المشروع: فيلمك الخاص بالصور عن "الوطن" ٢٠١٨.٢٠١٨ ـ ١٠.١

معلومات عن الفيلم

العنوان: في الطريق

الحياة هي قصة

إخراج: هالة عطا الله ، مريم ميخائيل

تصوير: هاله عطا الله ، مريم ميخائيل ، حنين ، أنور ، عبد الكحلوت

الأصوات:

الموسيقى: مكتبة final cut

sowie Al Fadimem von Turku, Nomads of the Silk Road, (CC 3.0, Fre Music Archiv)

ا لمدة: 5 دقائق و 21 ثانية

السنة: 2018

اللغة / العنوان / النص في الصورة: الألمانية

المحتوي:

فيلم في ثلاثة فصول. تخبرنا صانعات الأفلام الشبابات بعضهم بعضاً عن أنفسهم وعائلاتهم وأصدقائهم ومهرجاناتهم وأماكنهم ومناظرهم الطبيعية وتقاليدهم وصراعاتهم في بلدانهم الأصلية. على الرغم من أن الاثنتين نشأتان بشكل مختلف جدا ، مسيحيه ، والأخرى مسلمه ، فقد كانتا أصدقاء منذ وصولهن إلى منزلهن الجديد في برلين.

١. "يستطيع احدهم طردك من البلد الام ، ولكن البلد لا يمكن طرده من الانسان." (هالة عطا الله)
 نرى صورا للشوارع ، والازقه الضيقة ، وساحات الفناء ، والحدائق ، وحمامات السباحة ، والميناء ، والبحر ، وأشجار النخيل ، والنزهات العائلية وصور شخصية لصانعات الأفلام. ثم فجأة يتم إزعاج الصورة وحفيفها. هناك صور تظهر الانفجارات وحرق الإطارات والهاربين.

٢. "هناك دائماً أماكن وأشخاص لن تنساهم أبداً ، تبقى دائماً في قلبك ". (مريم ميخائيل). يبدأ الفصل الثاني من الفيلم بظهور شروق الشمس والطيور التي تطارد السماء الزرقاء. تظهر الصور فوق كل الطبيعة: يد يوجد فيها التوت الأحمر ، مناظر طبيعية جبلية غير مأهولة ، أشجار الصنوبر ، الصنوبريات ، كنيسة صغيرة مع صليب ، شارع بعيد عن منزل و عائلة مكونة من خمسة أفراد. وبعد مرور سنوات ، نرى نفس الأشخاص الذين يحتفلون بعيد ميلادهم السابع عشر معًا كعائلة قد نضجوا وكبروا ، هذه المرة في برلين.

٣. "الآن ستكون مختلفة"

يحتفل الجزء الأخير من الفيلم بالصداقة بينهما ويظهر كيف يعيشانها: قضاء الوقت معًا ، والتسوق ، وتناول الطعام العربي ، تلذذ بالأيس كريم ، والتصوير مع الدمي الضخمة أو الأقنعة الوحشية.

تم انشاء هذا الفيلم المصور في مشروع " فيلمك الخاص بالصور عن "الوطن" " .3-1 حتى 2.11.2018 تم انشاء الندوة عبارة عن تعاون من مؤسسة wannseeFORUM مع Narra-tive Society وقد تم انشاء الندوة عبارة عن تعاون في برنامج "تعليم وقد تم تمويله من قبل صندوق مشروع برلين للتعليم الثقافي. تم تنفيذ المشروع كجزء من التعاون في برنامج "تعليم الشباب السياسي في بنك التنمية الأسيوي" في مجموعة المشروع "الإعلام الرقمي والديمقر اطية.

مؤسسة هي مؤسسة معترف بها من الوكالة الغيدر الية wannseeFORUMمؤسسة معترف بها من الوكالة الفيدر الية للتربية المدنية.

تعكس المحتويات آراء ومواقف المشاركين في ورشة عمل أفلام الصور وليس آراء مؤسسة wannseeFORUM.

المدير المشارك والمحاضر والشخص المسؤول عن جمعية Narra-tive Society الاتصال: c-n-s@snafu.de)

قائد الندوة والمسؤولة في wannseeFORUM (قسم الاعلام الجديد)

: ullrich@wannseeforum.de) الاتصال) أنيت أولريش

پروژه: عکس-فیلم تو با موضوع "وطن" ۱ اکتبر - ۲ نوامبر

اطلاعاتي درمورد فيلم:

عنوان: در راه

زندگی یک داستان است

تهيه كنندگان: حلا اتالاه، مريم ميكاييل، حنين، انوار، عابد الكاهلود

مدت زمان: ۵ دقیقه و ۲۱ ثانیه

سال ۲۰۱۸

زبان، عنوان و متن: آلماني

محتوا:

یک فیلم در سه بخش. تهیه کنندگان جوان در مورد خودشان ، خانواده، دوستان،جشن ها،مکان ها، طبیعت ،سنت ها و تضاد ها در کشور خود توضیح میدهند. هرچند هرکدام مذهبی متفاوت از مسیحیت و اسلام دارند، اما آنها در وطن جدید برلین، رابطه ی دوستانه ای دارند.

١/ميشه كه يك نفر رو از وطنش جدا كرد، ولى نميشه وطن رو از اون آدم جدا كرد. (حلا اتالاه)

ما عکسهایی میبینیم از خیابان ها، کوچه ها، محوطه های داخلی، پارک ها،استخرها، دریا ها، گردش های خانوادگی و چیزهای دگر از تهیه کنندگان. نشانه هایی از لاستیک های سوخته و مردمی که پناهنده شده اند.

۲/همیشه مکان ها و آدم هایی هستند که فر اموش نشدنی هستند، که همیشه در قلب ماندگارند. (مریم میکابیل)

دومین بخش از فیلم با طلوع خورشید و پرندگانی شروع میشود که بالای آسمان میخوانند. عکاس بیشتر از هرچیزی طبیعت را نشان میدهد. یک دست روی دانه های قرمز رنگ. طبیعت بسیار زیبای کوهستانی، تنه های درختان، یک چهار راه و یک خیابان که به یک خانه منتهی می شود. خانه ای که در آن خانواده ی پنج نفری زندگی میکنند. همان خانواده را سالها بعد بسیار بالغ میبینیم. تولد ۱۷ سالگی را همه با هم جشن میگیرند، اینبار در برلین.

٣/حالا اين يک جور ديگست.

آخرین قسمت این فیلم رو با جشن دوستانه ای از این دونفر و نشان دادن طرز زندگی آنها میبینیم: با یکدیگر وقت گذراندن ،خرید کردن، غذای عربی خوردن، بستنی خوردن، از خودشان با ماسکهای متفاوت عکس گرفتن.

برنامه ی "عکس-فیلم " تهیه شده در پروژه ی "وطن" از یک مارچ تا سه نوامبر ۲۰۱۸ میباشد.

این سمینار یک همکاری از انجمن پایه وانز است که روایت بنیادی جامعه میباشد.

این پروژه ترویج شده از نام زیر میباشد:

Berliner Projektfonds kulturelle Bildung

همینطور این پروژه در چهار چوب همکاری با گروه نام برده در زیر در گروه رسانه های دیجیتالی و دموکر اسی تهیه شده:

Bundeszentrale für politische Bildung

مباحث و موضوعات فیلم ها ،نظرات و اعتقادات خود شرکت کنندگان این پروژه میباشد و نه نظرات انجمن پایه وانز. ر هبر،سرگروه و استاد پاسخگو ی این برنامه:، خانم کاتیا پراتچکه. ایمیل:

c-n-s@snafu.de

ر هبر سمینار: خانم آنته اولریش. ایمیل:

ullrich@wannseeforum.de

Projekt: Dein Fotofilm zum Thema "Heimaten", 1.10. – 2.11.2018

Infos zum Film:

Titel: Mein Heimat, meine Geschichte, Mexico

Regie: Diana Off-Stimmen:

Fotos: Dianas Familie Töne: Final Cut Library

Musik:

Opening para Songo 21 von Songo 21 Donde Estabas-tu? von Songo 21 La Mujer de Antonio von Songo 21 La Ilorona von Trío La Aurora

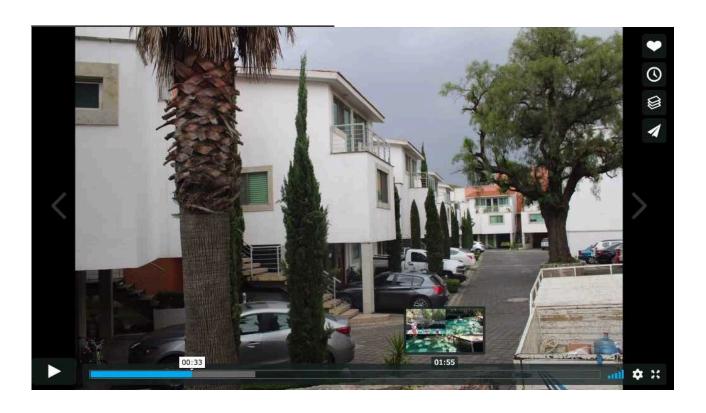
alle: CC 3.0 by - nc - sa

Länge: 2 min 46 sec

Jahr: 2018

Sprache: Deutsch

Link: https://vimeo.com/299240031

Inhalt:

Die junge Filmemacherin erzählt mit privaten Fotos von sich, ihrer mexikanischen Familie und ihrer Heimat Mexiko. Sie zeigt uns Familienfotos, die zu besonderen und vor allem glücklichen Anlässen entstanden sind: Geburten, Geburtstage, Feste, Ausflüge, Reisen, an denen Familienangehörige aller Generationen teilnahmen. Wir schauen zu, wie die Filmemacherin aufwächst, sehen sie verkleidet in mit Luftballons geschmückten

Festzelten, umringt von tanzenden Menschen. In dem von ihr gesprochen Text erzählt sie auch, wie sie die Trennung der Eltern als Fünfjährige damals erlebte. Die Fotografien dazu zeigen uns, wie die Familie auch über diesen Moment hinaus, zusammenhält.

Dialogliste:

OFF-STIMME: Meine Geschichte beginnt am 4.August 2001 in einer vereinten, katholischen und herzlichen Familie. Als ich eineinhalb Jahre alt war, kam das zweite Familienmitglied, mein liebster Bruder Diego. Meine Eltern haben sich getrennt, als ich nur fünf Jahre alt war. Ich fand das nicht so schlimm. Plötzlich konnte ich alles zweimal feiern. Aber traurig war, dass ich meinen Vater nur jede zwei Wochen sehen konnte. Schon vor meiner Geburt waren die Parties in meiner Familie sehr gut. Aber es musste noch jemand auftauchen, um sie noch besser zu machen: Ich. Das beste von Familienfesten ist, dass wir eine wunderschöne Zeit zusammen verbringen können. Was nicht fehlen darf ist das leckere mexikanische Essen und die lateinamerikanische Musik. Wie ich euch erzählt habe, ist meine Familie katholisch. Deswegen, die Messe gehört zu unseren Festen. In Lateinamerika, immer, wenn du ein wichtiges Ereignis hast, gehst du in die Kirche und betest. Nur so kannst du sicher sein, dass dein Ereignis gut wird. Genauso wie die Feste, sind die Reisen oder Ausflüge mit der Familie wichtig. Obwohl Mexiko sehr viele Ökosysteme hat, wollte ich immer zum Strand fahren. Wir Mexikaner sagen: Das Leben am Strand schmeckt am besten. Und das ist wahr.

Dieser Fotofilm entstand im Projekt "Dein Fotofim zum Thema Heimaten", 1.3. bis 2.11.2018,

Das Seminar ist eine Kooperation der Stiftung wannseeFORUM mit dem Concrete Narrative Society e.V. Es wurde gefördert durch den <u>Berliner Projektfonds kulturelle Bildung</u>. Das Projekt fand im Rahmen der Mitarbeit im Programm "<u>Politische Jugendbildung im AdB"</u> in der Projektgruppe "Digitale Medien und Demokratie" statt. Die Stiftung wannseeFORUM ist anerkannter Träger der <u>Bundeszentrale für politische Bildung</u>.

Die Inhalte spiegeln die Meinungen und Positionen der Teilnehmenden der Fotofilm-Werkstatt wider und nicht die der Stiftung wannseeFORUM.

Co-Leitung, Dozentin und Ansprechpartnerin des Concrete Narrative Society e.V.: Katja Pratschke (Kontakt: c-n-s@snafu.de)

Seminarleitung und Ansprechpartnerin im wannseeFORUM (Fachbereich Neue Medien): Annette Ullrich (Kontakt: ullrich@wannseeforum.de)

المشروع: فيلمك الخاص بالصور عن "الوطن"١٠.١ - ٢.١١.٢٠١٨

معلومات عن الفيلم

العنوان: وطنى قصتى المكسيك

إخراج: ديانا التعليق الصوتي:

الصور: اسرة ديانا النغمة الموسيقية:Final Cut Library الموسيقى:

Opening para Songo 21 von Songo 21 Donde Estabas-tu? von Songo 21 La Mujer de Antonio von Songo 21 La Ilorona von Trío La Aurora alle: CC 3.0 by - nc - sa

> طول الفترة الزمنية: ٢ دقائق و ٤٦ ثانية السنة: ٢٠١٨

اللغة: الألمانية الرابط: https://vimeo.com/299240031

المحتوى:

حكي صانعة الأفلام الشابة بصور خاصة عن نفسها ، وعائلتها المكسيكية وموطنها الأصلي المكسيك. تعرض لنا صورًا عائلية تم إنشاؤها خصيصًا للمناسبات الخاصة ، وقبل كل شيء ، وهي: الولادات ، أعياد الميلاد ، الاحتفالات ، الرحلات ، السفرات التي يحضرها أفراد العائلة من جميع الأجيال. نشاهد كيف نشأت صانعة الأفلام ، رؤيتها متنكرا في مزينة سرادقات البالونات ، محاطه بالراقصين. في النص الذي تتحدثه ، تخبر أيضًا كيف عايشت انفصال والديها عندما كان عمر ها خمس سنوات. تُظهر لنا الصور كيفية تماسك العائلة بعد هذه اللحظة.

قائمة الحوار:

التعليق الصوتي:

تبدأ قصتي في 4 أغسطس 2001 في أسرة كاثوليكية مترابطة ومقدسه. عندما كان عمري سنة ونصف ، جاء عضو الأسرة الثاني ، أعز شقيقي دييغو. انفصل والداي عندما كان عمري خمس سنوات فقط. لم أكن أعتقد ذلك سيئا للغاية. فجأة ، استطعت الاحتفال بكل شيء مرتين. لكن الحزن كان أنني أستطيع رؤية والدي كل أسبو عين فقط حتى قبل ولادتي ، كانت الحفلات في أسرتي جيدة للغاية. لكن كان على أحدهم أن يظهر ليجعلهم أفضل: أنا. أفضل الاحتفالات العائلية هو أنه يمكننا قضاء وقت رائع معًا. لا ينبغي تفويتها هو الطعام المكسيكي اللذيذ وموسيقى أمريكا اللاتينية.

كما قلت لك ، عائلتي كاثوليكية. هذا هو السبب في أن المعرض هو أحد مهرجاناتنا. في أمريكا اللاتينية ، عندما يكون لديك حدث مهم ، تذهب إلى الكنيسة وتصلّى. عندها فقط يمكنك التأكد من أن هذا الحدث سيكون جيدًا.

تماما مثل المهرجانات ، السفر أو نزهات عائلية مهمة. على الرغم من أن المكسيك لديها الكثير من النظم البيئية ، كنت أرغب دائماً في الذهاب إلى الشاطئ. نحن المكسيكيون يقولون: الحياة على الشاطئ لها طعم أفضل. وهذا صحيح.

تم انشاء هذا الفيلم المصور في مشروع فيلمك الخاص بالصور عن الوطن .3-1 حتى 2.11.2018

تم انشاء الندوة عبارة عن تعاون من مؤسسة wannseeFORUM مع جمعية Narra-tive Society وقد تم انشاء الندوة عبارة عن برنامج "تعليم وقد تم تمويله من قبل صندوق مشروع برلين للتعليم الثقافي. تم تنفيذ المشروع كجزء من التعاون في برنامج "تعليم الشباب السياسي في بنك التنمية الأسيوي" في مجموعة المشروع "الإعلام الرقمي والديمقر اطية.

مؤسسة هي مؤسسة معترف بها من الوكالة الفيدر الية wannseeFORUMمؤسسة معترف بها من الوكالة الفيدر الية للتربية المدنية.

تعكس المحتويات آراء ومواقف المشاركين في ورشة عمل أفلام الصور وليس آراء مؤسسة wannseeFORUM

المدير المشارك والمحاضر والشخص المسؤول عن جمعية Narra-tive Society الاتصال) كاتيا براتسكه

قائد الندوة والمسؤولة في wannseeFORUM (قسم الاعلام الجديد)

(ullrich@wannseeforum.de: الاتصال) أنيت أولريش

پروژه: عکس-فیلم تو با موضوع "وطن" از یک اکتبر تا دو نوامبر ۲۰۱۸

اطلاعاتي درمورد فيلم

عنوان: وطن من، داستان من، مكزيك

داستان: دیانا

عكس ها: خانواده ي ديانا

صدا : Final cut library

موزیک : Opening para Songo 21

مدت زمان: ۲ دقیقه و ۴۶ ثانیه

سال تولید: ۲۰۱۸

زبان: آلماني

أدرس: https://vimeo.com/299240031

محتوای فیلم: خانم فیلمساز جوان با عکس های شخصی خود، خانواده و وطنش مکزیک را به ما نشان میدهد. او به ما عکس های خود، خانواده و وطنش مکزیک را به ما نشان میدهد. او به ما عکس های خانواده به ما شادمانی گرفته شده اند را نشان می دهد. روز به دنیا آمدن، تولدها، جشن ها و مسافرت هایی که اعضای خانواده درشان شرکت داشتند. ما تماشا میکنیم چطور این خانم فیلمساز بزرگ شده و با لباسی از بادکنک دربین مردمان رقصنده است. او در متن برایمان تعریف میکند چطور در سن ۵ سالگی، جدایی پدر و مادرش را تجربه کرده است. عکس ها نشان می دهند که درآن زمان این خانواده کنار یکدیگر بودند.

گفتگو: داستان من از ۴ آگوست ۲۰۰۱ دریک خانواده ی متحد، کاتولیک و گرم شروع میشود.وقتی که من یک سال و نیم بودم،چهارمین عضو خانواده به ما پیوست؛ برادر عزیزم دیاگو

پدرومادر من از هم جداشدن، وقتی که من فقط ۵ ساله بودم این موضوع برای من خیلی بد نبود! ناگهان میتوانستم همه چیز را دوبار جشن بگیرم اما این ناراحت کننده بود که من فقط میتوانستم پدرم را هردوهفته یکبار ببینم.

از قبل از به دنیا آمدن من مهمانی های خانوادگی ما خیلی خوب بودند، اما میبایست کسی می بود که این مهمانی هارا بهتر کند؛ من!

بهترین چیز در مهمانی خانوادگی اینه که ما می توانیم یک زمان بسیار زیبا را درکنار هم بگذرانیم. چیزی که نباید از قلم بیفتد، غذای لذیذ مکزیکی و موسیقی آمریکای لاتین هست.

همون طور که براتون تعریف کردم، خانواده ی من کاتولیک هست، به همین دلیل نمایشگاه جزوی از جشن های خانوادگی ما هست. در آمریکای لاتین، همیشه وقتی کسی یه واقعه ی مهم دارد، به کلیسا میرود و دعا میکند. فقط در این حالت آن فرد میتواند مطمئن باشد که آن واقعه به خوبی پیش می رود.

سفر های کوچک و تعطیلات هم دقیقا مثل جشن ها، مهم هستند. هرچند که در مکزیک اکوسیستم بسیار موجود است ولی من همیشه دوست دارم به ساحل بروم. ما مکزیکی ها میگوییم: زندگی کنار ساحل لذیذتر است، و این حقیقت دارد.

برنامه ی "عکس-فیلم " تهیه شده در پروژه ی "وطن" از یک مارچ تا سه نوامبر ۲۰۱۸ میباشد.

این سمینار یک همکاری از انجمن پایه وانز است که روایت بنیادی جامعه میباشد.

این پروژه ترویج شده از نام زیر میباشد:

Berliner Projektfonds kulturelle Bildung

همینطور این پروژه در چهار چوب همکاری با گروه نام برده در زیر در گروه رسانه های دیجیتالی و دموکراسی تهیه شده:

Bundeszentrale für politische Bildung

مباحث و موضوعات فیلم ها ،نظرات و اعتقادات خود شرکت کنندگان این پروژه میباشد و نه نظرات انجمن پایه وانز.

ر هبر،سرگروه و استاد پاسخگو ی این برنامه:، خانم کاتیا پراتچکه. ایمیل:

c-n-s@snafu.de

ر هبر سمینار: خانم آنته اولریش. ایمیل:

ullrich@wannseeforum.de